

آیات ایستادگی - قسمت ۸ (بعثت مردم)

حجت الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی صادقی

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ».

سومین محور از مباحث قرآنی راجع به این بعثت همگانی مردمون، می‌خوام بپردازم به اینکه یک شبهه رو جواب بدم. آیا مجاهدت با انگیزه ملی، با انگیزه دفاع از آب و خاک و کشور، این هم مورد قبول خدا هست یا نه؟ آیا فقط باید انگیزه ایمانی باشد؟ آیا باید فقط هدف، دفاع از دین باشد یا دفاع از کشور و آب و خاک هم مقدسه و اون هم مصداق جهاد شناخته می‌شود یا نه؟ این توصیفاتی که شما راجع به مجاهدان راه خدا بیان کردید که محبوب خدا هستند، امت برگزیده هستند، خدا اون‌ها رو پاداش می‌ده و این همه اجر و پاداش؛ آیا این مختص کسانی است که با روحیه دینی اقدام می‌کنند یا ملیت و غیرت ملی هم نقش دارد؟

یک پاسخ کوتاه عرض می‌کنم و رد می‌شم. در فرهنگ قرآنی، غیرت دینی و غیرت ملی هیچ‌گونه تقابلی ندارند. خیلی زیباست؛ مقابل هم نیستند، مکمل یکدیگرند. دفاع از آب و خاک و کشور، جلوگیری از تصرف سرزمین شما، و مقابله با تسلط دشمن بر سرزمین شما، بخشی از جهاد است؛ منتها خوبه همه این‌ها با انگیزه الهی انجام بگیره.

قرآن در دو آیه‌ای تو سوره ممتحنه که سیاست خارجی ما رو بیان می‌کنه، می‌فرماید سیاست خارجی شما تعامل باشد یا تقابل باشد؛ با کیا دوستی کنید، با چه کسانی دوستی نکنید. چون بعضی‌ها می‌خوان القا کنند که ما با تمام دنیا در ستیزیم. نه، قرآن به ما یاد داده مبنا چه چیزیه. گاهی هم این سؤال رو این‌طوری مطرح می‌کنند (بگذارید شفاف‌تر بگم)؛ می‌گن الان جمهوری اسلامی با کشور روسیه و با کشور چین که هیچ دینی ندارند تعامل دوستانه دارد، اما با غرب و اروپا که اهل کتاباند و خدا را قبول دارند، تعامل دوستی ندارید؛ چرا؟ جوابش رو خدا در قرآن بیان کرده است. خدا می‌فرماید ملاک تعامل عادلانه یا مبارزه و تقابل، دو چیز است: یک، اون‌هایی که با دین شما در جنگ نیستند و به سرزمین شما هم چشم ندارند (گوش کنید، هر دو تا رو با هم می‌گیرند)، با اون‌ها رابطه داشته باشید، هرچند خدا را قبول ندارند؛ مثل روس، مثل چین. اما هر کس (تو آیه بعدی که حالا می‌خونم) با شما بر سر اعتقاداتتون می‌جنگد یا دنبال تصرف سرزمین شما هست، با اون‌ها هرگز پیوند دوستی نبندید؛ با اون‌ها باید تبری بجوید و مقابل اون‌ها بایستید. پس ببینید، قرآن غیرت دینی را با غیرت ملی با هم مطرح کرده است.

خداوند می‌فرماید: «لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ...». عنایت کنید: «لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ»؛ خدا شما را باز نمی‌دارد از اینکه تعامل داشته باشید با کسانی که بر سر دین با شما نمی‌جنگند، دنبال اخراج شما از خانه‌ها تون نیستند، نمی‌خوان ثروت شما رو غارت کنند، نمی‌خوان نفت شما رو ببرند، نمی‌خوان شما رو استعمار خودشون کنند. خدا نهی تون نمی‌کنه: «أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتُفْسِدُوا إِلَيْهِمْ» با اون‌ها نیکی کنید، رابطه خوب داشته باشید و با اون‌ها اهل قسط و عدالت باشید؛ «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ».

آیه بعدیش: «إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ». این دو تا مطلب تو هر دو تا آیه اومده. اگر کسانی به جنگ با دین شما آمدند، مقابل تمام دنیاشون بایستید؛ و همین‌طور اگر کسانی دنبال آن‌اند که شما رو از سرزمین و خانه‌تون بیرون کنند. و اتفاقاً این دومی رو با یه عبارت دیگه هم تکرار می‌کنه: «وَوَظَّاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ»؛ دست به دست هم دادند که سرزمین شما رو بگیرند. خدا می‌گه با اینا دوستی نکنید: «أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ». اگر کسی با این دشمنانی که دنبال بردن نفتشون هستند، کسانی که به اون‌ها می‌گن گاو شیرده، راه بیفتند و با اینا پیوند پیدا کنند، بدانند که ظالم‌اند و گرفتار ظلم خواهند شد.

پس ملاک تعامل عادلانه و تقابل دو چیز است: دین و سرزمین. و امروز امت اسلامی ما با غیرت دینی و با غیرت ملی، هر دو را در میدان به صحنه آورده. شایسته است بگوییم امروز پرچم مقدس ایران، هم پرچم امام حسین و اسلام ناب است، هم پرچم کشور است. امروز ایران حرم است، سرزمین ایران مقدس است. دفاع از این حرم، دفاع از این سرزمین، بخشی از هدایت دینی ماست؛ چون دین به ما یاد داد: «حُبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ». بنابراین، همه کسانی که بر اساس غیرت دینی یا غیرت ملی وارد صحنه شدند، همه برای ما عزیزند و همه مصداق مجاهد فی سبیل‌الله هستند.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.